

Ironforge - Probuzení Trpaslíků

Za dávných časů, poté, co Titáni opustili Azeroth, se jejich děti, známé jako "Earthren", snažily pokračovat v ochraně celého světa. Earthren byli ale lhostejní k dění na povrchu a jejich zájem se soustřeďoval pouze na hlubiny země.

Když byl svět rozdělen výbuchem Studny Věčnosti, Earthren tím byli hluboce zasaženi. Soucítili s bolestí samotné země a díky tomuto strádání začali ztrácet většinu své identity. Uzavřeli se do svých kamenných komnat, ze kterých vznikli. Uldaman, Uldum, Ulduar... to byla jména prastarých Titánských měst, která dala vzniknout prvním Earthren. Zde také nyní odpočívali, osamoceni po téměř osm tisíc let.

Přestože nikdo vlastně neví, co je z jejich spánku probudilo, Earthren z Uldamanu se probrali ze své dlouhé dřímoty a najednou zjistili, že během svého dlouhého spánku se podstatně změnili. Jejich kamenné schránky změkly a změnily se v jemnou kůži. Také jejich moc nad kamenem a zemí povadla. Stali se smrtelníky.

Takto přeměnění Earthren se začali nazývat Trpaslíky, opustili sály Uldamanu a vydali se na povrch probouzejícího se světa. Stále byli ukolébáni bezpečím, které znali z podzemí a najednou začali objevovat obrovské království vysokých hor na povrchu. Svou novou zemi nazvali Khaz Modan neboli "Khazova Hora", na počest Titána, který je stvořil, Khaz'gorotha. Trpaslíci pro svého Titánského otce vyrobili oltář, obří kovárnu v srdci největší hory. A tak postupně začalo Trpasličí město kolem kovárny růst, až se stalo obrovským sídlem, které dostalo název Ironforge.

Trpaslíci, kteří byli odedávna fascinováni hledáním různých drahokamů a kamenů, založili v okolních horách řadu dolů, ve kterých těžili své bohatství v podobě nejrůznějších minerálů. Přestože nyní žili na povrchu, stále byli raději ve svých dolech, hluboko pod zemí, kde se nemuseli starat o problémy tam venku.

Válka Tří Kladiv

Trpaslíci žili v hoře Ironforge v míru po dlouhá staletí. Avšak jejich společenství se příliš rychle rozrůstalo a brzy už byly jejich města téměř nedostačující. Přestože král Modimus Anvilmar vládl Trpasličímu lidu moudře a spravedlivě, postupem času vyvstaly ze společnosti tři mocné frakce.

Klan Bronzebeard, vedený Thanem Madoranem Bronzebeardem, držel nejvíce s králem a podporoval tradiční obranu hory Ironforge. Klan Wildhammer vedl Thane Khardros Wildhammer. Tento klan obýval podhůří a útesy kolem hory a snažil se získat větší obranu vně města. Třetí frakcí byl Klan Dark Iron. Tomu velel kouzelník Thane Thaurissan. Členové tohoto klanu se skrývali ve stínech pod horou a snažili se všemi dostupnými způsoby svrhnout ostatní klany.

Po nějakou dobu se mezi klany dařilo udržovat křehký mír, ale napětí stále vrcholilo. Zlom nastal ve chvíli, kdy byl král Anvilmar příliš starý a chystal se opustit svou funkci vládcе. Všechny tři klany v tom viděly svou šanci a začaly mezi sebou válčit o vládu nad pevností Ironforge. Trpasličí občanská válka vřela po dlouhá léta. Nakonec to byl právě klan Bronzebeard, který měl největší armádu stoupců a kterému se podařilo vyhostit Trpaslíky z Dark Ironu a Willdhameru z okolí města Ironforge.

Khardros a jeho Wildhammerští válečníci putovali na sever skrze brány Dun Algazu a nakonec si založili své vlastní království ve vzdálené hoře Grim Batol. Wildhammerský klan zde prospíval a brzy se mu podařilo vytvořit si bohatství, které ztratil. Thaurissan a jeho stoupcem z Dark Ironu se tolik nevzdělali. Pokořeni a rozezleni svou porážkou jen čekali na svou chvíli, kdy se budou moci pomstít městu Ironforge. Thaurissan odvedl svůj lid na jih, kde uprostřed pohoří Redridge založil město, které nazval po sobě. Prosperita ani čas, který mezitím uběhl, nijak nezmiřili zášť, jakou Trpaslíci z Dark Ironu pocítovali ke svým bratrancům. Thaurissan se svou ženou, kouzelnicí Modgud, zahájili dva souběžné útoky zaměřené na Ironforge a na Grim Batol. Klan Dark Iron si dal za cíl, že získá celý Khaz Modan jen pro sebe.

Armády Dark Ironů se vydaly vstříc oběma pevnostem svých bratranců a velice brzy dosáhly jejich království. Avšak u Ironforge byly jejich kouzelnické armády rozprášeny Madoranem Bronzebeardem a jeho Trpaslíky. Zbytek Thaurissanova vojska se stáhl zpět do bezpečí svého města, aniž by měl jakékoli zprávy o dění na severu, kde si armáda jeho ženy Modgud proti Khardrosovi a jeho Wildhammerským bojovníkům nevedla o nic lépe.

Jakmile Modgud se svojí armádou zaútočila na válečníky Grim Batolu, použila svou kouzelnou moc, aby do srdcí svých nepřátel zanesla strach. Nad armádu Wildhammeru se vznesly tajemné stíny, které pomohly Modgud prorazit branami a začít útočit na samotnou pevnost. Wildhammerští Trpaslíci zoufale bojovali a samotný Khardros se brodil davy nepřátel, aby zničil kouzelnickou královnu. Jakmile královna Modgud padla, Dark Ironští Trpaslíci začali ustupovat před hněvem Wildhammerů. Vydali se na jih k pevnosti svého krále, avšak cestou se setkali s armádami z Ironforge, které přišly na pomoc Grim Batolu. Zbytky Dark Ironské armády tak byly rozdraceny svými nepřáteli z obou stran.

Spojená vojska Ironforge a Grim Batolu se pak vydala na jih, aby jednou provždy skoncovala s Thaurissanem a jeho klanem Dark Iron. Už byli na dohled města Dark Ironů, když se král Thaurissan rozhodl vyvolat na svou obranu kouzlo katastrofálních rozměrů. Jeho snahou bylo přivolat nadpozemského přísluhovače, který by mu zajistil vítězství. Jaké bylo ale jeho zděšení, když se tento netvor konečně zjevil v jeho městě. Něco tak strašného si sám nedovedl ani představit.

Nesmrtelný pán ohně a všech ohnivých elementálů, Ragnaros, byl před dávnými časy vypuzen ze světa Titány. Nyní ho osvobodilo Thaurissanovo volání a Ragnaros se v pekelných erupcích mohl znovu vrátit na Azerothu. Jeho apokalyptické znovuzrození trhalo pohoří Redridge a v jeho nitru vytvořilo bouřící vulkán. Sopka, které se začalo říkat Blackrock Spire, byla ze severu ohraničena územím Searing Gorge, z jihu pak Burning Steppes. Přestože Thaurissan zemřel během pohromy, která nastala při Ragnarosově zrození, jeho Dark Ironští Trpaslíci byli zotročeni démonem a jeho elementály. Do dnešních dnů zůstávají v nitru vulkánu.

Králové Madoran a Khardros, kteří byli svědky Ragnarosova zrodu, rychle obrátili své armády zpět na sever, aby se tak vyhnuli strašlivému hněvu démona. Bronzebeardští se vrátili do Ironforge a dali se do oprav svého města. Wildhammerští se navrátili do Grim Batolu. Smrt Modgudy bohužel zanechala trvalé jizvy na horské pevnosti a Wildhammerští ji shledali neobyvatelnou. Ze ztráty svého milovaného domova cítili ve svých srdcích hořkost. Král Bronzebeard nabídl Wildhemmerům, aby s jeho lidem žili ve zdech pevnosti Ironforge. Tuto nabídku ale Wildhammerští odmítli a Khardros se spolu se svým lidem vydal na sever do zemí Lordaeronu. Zde se usídlili v Hinterlandských lesích a vybudovali si pevnost na vrcholku hory Aerie Peak. Trpaslíci se tak cítili více spřízněni s přírodou a dokonce vzniklo pouto mezi nimi a Gryfony, kteří žili v této oblasti.

Trpaslíci z Ironforge, kteří se stále snažili vytvořit nějaké pouto mezi sebou a svými bratřenci na severu, vybudovali dva mohutné mostové oblouky přes průrvu mezi Khaz Modanem a Lordaeronem. Tento most nazvali Thandol Span. Posílením vzájemného obchodu obě království rostla a prosperovala. Po smrti Madorana a Khardrose nechali jejich synové společně postavit dvě ohromné sochy na počest svých otců. Tyto sochy stráží přechod do jižních zemí, které se staly zeměmi ohně a sopek, poté co byly obydleny Ragnarosem. Slouží také jako varování pro všechny, kteří by se odvážili napadnout království Trpaslíků a také představují smutnou vzpomínku na cenu, jakou zaplatili Dark Ironští za své zločiny.

Obě království po dlouhá léta držela při sobě, ale Wildhammeři byli ovlivněni hrůzami, kterých byli svědky v Grim Batolu. Začali své životy soustředit nad povrchem na svazích Aerie Peak, místo aby hloubili rozsáhlé království uvnitř hory. Tyto ideologické rozdíly mezi dvěma trpasličími klany později vedly k odloučení obou království.